

ROZPORZĄDZENIE SZCZEGÓŁOWE

Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

o zastosowaniu w przemyśle cukrowniczym Dekretu z dn. 23 listopada 1918 r. o 8-godzinnym dniu pracy.

Na mocy art. 8 Dekretu z dn. 23 listopada 1918 r. o 8-godzinnym dniu pracy zarządza się co następuje:

Art. 1. W czasie trwającej obecnie kampanji cukrowniczej 1918/19 r. wprowadzenie ograniczenia czasu trwania pracy do 8 godzin w tych cukrowniach, gdzie napotyka to na trudności, wstrzymuje się i warunki czasu trwania pracy pozostają aż do ukończenia bieżącej kampanji dotychczasowe, praca jednak ponad 8 godzin winna być dodatkowo wynagradzana zgodnie z art. 5 Dekretu.

Art. 2. Wprowadzenie 8-godzinnego dnia pracy w zastosowaniu do pracowników i robotników magazynowych i warsztatowych winno być wprowadzone już podczas bieżącej kampanji, z tem jednak zastrzeżeniem, że praca robotników warsztatowych, zgodnie z art. 5 Dekretu, w wypadkach, grożących zatrzymaniem biegu fabrykacji, jest obowiązkową pracą dodatkową, jako wywołaną przez wyjątkowe okoliczności.

Art. 3. W okresie robót pokampanijnych przepisy Dekretu o 8-godzinnym dniu pracy stosowane być winny w całej rozciągłości.

Art. 4. Poczynając od następnej kampanji 1919/20 roku roboty w cukrowniach podczas fabrykacji prowadzone być winny na 3 zmiany po 8 godzin we wszystkich działach, wymagających pracy nieprzerwanej, przy czem okres kampanji w cukrowniach należy traktować jako pracę w okolicznościach wyjątkowych, która ze względu na jej nieprzerwalność trwać może do 56 godzin w tygodniu. Nadliczbowe godziny ponad 46 godzin w tygodniu są obowiązkowe i winny być specjalnie wynagradzane.

Minister Pracy:

B. Ziemięcki